

NOVÉ

SLOVÁČKO

**SOUČÁSTÍ
TOHOTO ČÍSLA
JE SAMOZREJMÉ
I MAGAZÍN
I PROGRAMEM TV
NA 7 DNÍ**

Kvůli předčasné přípravě tohoto vydání nemůžeme zařadit foto titulní strany magazínu, za což se velmi omlouváme. Děkujeme za pochopení

**NOVÁ CENA
28 Kč
PŘEDPLATITELÉ
25 Kč**

**DALŠÍ ČÍSLO VYJDE
19. ŘÍJNA**
Děje se u vás něco zajímavého?

Napište nám na email:
nslovacko.redakce@gmail.com

ČTRNÁCTIDENÍK PRO HODONÍNSKO, KYJOVSKO A VESELSKO
Úterý 5. října 2021 / Cena 28 Kč / Předplatné 25 Kč / Ročník XI. / Číslo 20

NA ZÁMKU V MILOTICÍCH BYL ZÁJEM O TRH MIKROREGIONU NOVÝ DVŮR

MILOTICE - Každého organizátora potěší, navíc ještě v období poznamenaném koronavirem, když se na nějaké akci objeví zájem návštěvníků. Ten byl patrný na Trhu místních produktů Mikroregionu Nový Dvůr. Od rána až do pozdního odpoledne v neděli 19. září 2021 proudily doslova davy lidí mezi stánky umístěné na dvou prostranstvích v okolí milockého zámku. Na Kyjovsko zavítala i skupinka z Polska, která si prostředím a sortiment výběru výrobků pochvalovala.

„Byly zde prodejci s tradičními výrobky nejen z okolních obcí, ale i ze širokého okolí. Velmi oblíbené byly mezi návštěvníky slovácké speciality jako beleše, přesňáky, koláčky, povidla a jiné pochutiny. Mám také radost ze zájmu lidí o trh,“ sdělila NOVÉMU SLOVÁČKU předsedkyně Mikroregionu Nový Dvůr Jana Bačková. Během celého dne vyhrávaly dětské cimbálové muziky z Kyjovska, představily se domácí soubory dětí včetně nově vzniklého ženského sboru

Korulice. Závěrečnou tečku v kulturním programu udělalo před zaplněným nádvořím dětské divadélko Kyjov. „Vzhledem k tomu, že vyšlo počasí a byla příznivá konstelace, tak jsem spokojený jako většina návštěvníků, kterých přišlo hodně, stánkařů bylo také spousta. Prožili jsme krásnou neděli a děkuji všem,

co se na akci nějakým způsobem podíleli,“ dodal Josef Levek, starosta Milotic. Den před tím organizoval akční Mikroregion Nový Dvůr Burčákový putování, 15ti kilometrový pochod po vinných sklepích ve Vacenovicích, Miloticích, Skoronicích a Vlkoši.

(Tonda Vrba)
(Pokračování na straně 5).

Obě nádvoří milotického zámku byla zaplněna návštěvníky, kterých se sešlo přes tisíc.

(Foto: av)

NAD OSUDEM BZENECKÉHO ZÁMKU SE MÁ PO REFERENDU ROZJASNIT

BZENEC - Dlouhá léta se mezi občany Bzence diskutuje, co s jednou z nejvýznamnějších historických památek ve městě, s rozsáhlým pseudogotickým zámekem. Zub času se na také objektu podepsal, rok od roku chátrá a je doslova v dezolátním stavu. Když zámek a přilehlý anglický park v roce 2002 město Bzenec odkoupilo, mělo velkolepé záměry. Nakonec zůstalo jen u planých

slibů s odůvodněním, že na rekonstrukci nejsou peníze ani z městské pokladny, ani z možného získání dotací z různých projektů. Poslední tečkou za památkou od města měl být její odprodej za nepříliš jasných podmínek zde v prostorech již působící vlnářské firmě. Zabránit plánovanému rozhodnutí se však postarala občanská iniciativa Obnova bzeneckého zámku a vyvolala mezi místními referendum, které

rozhodne, zda zůstane nadále objekt ve vlastnictví města anebo bude prodán. Uskuteční se společně v průběhu parlamentních voleb ve dnech 8-9. října. „Referendum rozhodne jak dale. Pokud na otázku odpovíme ano, tak prohrajeme. Bude se opravovat zámek a ve městě budou chybět finance. Odpovíme-li ne, tak vyhrájeme. Zámek opraví investor a my budeme zvelebovat město. Zámek by neměl vů-

bec rozdělovat občany. Pokud nám spoluobčané věří, tak v referendu označí ne,“ míní Pavel Čejka, starosta Bzence. K jeho názoru se přiklání také většina městského zastupitelstva. „Dokázali jsme, že zámek lze opravit i z vlastních zdrojů, při etapizaci i využití neproinvestované rezervy v rozpočtu města. A to tedy bez toho, aby to omezilo jiné investice. Dále jsme představili možné dotační tituly. V jednom z nich je náš zámek

dokonce uveden jako prioritní oblast. Naše město má jakožto samospráva se značným majetkem a finanční rezervou i velmi dobré nabídky na úvěr. Navrhli jsme takové využití zámku, které lze provozovat s vyrovnaným hospodařením a přitom slouží občanům města,“ tvrdí Erik Ebringer, architekt, městský zastupitel a člen občanské iniciativy Obnova bzeneckého zámku.
(Pokračování na straně 5).

Rozjasní se po referendu o osudu 170 let starého bzeneckého zámku?

(Foto: Antonín Vrba)

INZERCE

POTISK TEXTILU
TRIKA • ČEPICE • PRACOVNÍ ODĚVY • SPORTOVNÍ DRESY

REKLAMA CHLUDIL
nám. Bartolomějské 33, Veselí nad Moravou, tel.: 518 32 62 55
WWW.chludil.cz, objednavky@chludil.cz

„U kostela“
Potřebujete ubytovat rodinu, hosty ve Veselí nad Moravou? Nabízíme ubytování v rodinném apartmánu.
Kontakt:
tel: 606 272 965, 604 273 995
apartman.ukostela@gmail.com
www.apartman-ukostela.cz

UVNITŘ ČÍSLA

ZPRAVODAJSTVÍ
Cimbálová muzika Grajcar oslavila 20 let
STRANA 2

ZPRAVODAJSTVÍ
Šikovní lidé ze Slovácka zamířili do Kyjova
STRANA 2

ZPRAVODAJSTVÍ
Lidé chtějí i Kyjovku zažít jinak
STRANA 2

RECEPT
Bezinkový likér
STRANA 3

ZPRAVODAJSTVÍ
Z Popelky princeznou
STRANA 3

ROZHOVOR
Nikdo neví, kdy bude sám pomoc potřebovat. Udělal bych to zase, říká osmák Vojta z Ratiškovice, který odklízel následky tornáda
STRANA 4

ZPRAVODAJSTVÍ
Digitální řemeslo si vyzkoušeli v Kyjově
STRANA 6

ZPRAVODAJSTVÍ
Brněňští šimpanzi našli nový domov v hodonínské Zoo
STRANA 6

ZPRAVODAJSTVÍ
Bramoriáda pouze v Kostelci
STRANA 7

RADY DO ZAHRADY
Výroba kompostu
STRANA 8

SPORT
Porážka ve veselské hale PEKLO
STRANA 9

SPORT
Fotbalové zpravodajství
STRANA 10

ROZHOVOR
Milan Bidmon se už těší na roli dědečka
STRANA 11

NOVÉ
SLOVÁČKO

SÍDLA FIRMY

Masarykovo náměstí 5
695 01 HODONÍN
telefon: 606 057 815

PŘÍJEM INZERCE
Po až Pá 11:00 - 16:00

ŽAROŠICE POŘADALY VERNISÁŽ SVĚTOVÉ DVOJVÝSTAVY ZA ÚČASTI VÝZNAMNÝCH HOSTŮ

ŽAROŠICE - Až do konce října můžete shlédnout v místním muzeu dvojevýstavu, která procestovala půl světa, aby se po uvedení ve Vídni, Oslu, sídle OSN v New Yorku a v Brně, dostala prezentovat i k nám na Slovácko. Tématy dvojevýstavy je tragický osud vídeňské rodačky Ruth Maierové, vnučky žarošického občana Šimona Maiera, která do Žarošic a Zdravé Vody jezdila na prázdniny, a druhou výstavou jsou Archy rodiny Maierů, kteří v Žarošicích žili a vychovali zde svých sedm dětí.

Vernisáže se zúčastnili vzácní hosté: velvyslanec Norského království v České republice jeho excelence Robert Kvile, Terje Englund, který na velvyslanectví Norského království působí jako poradce pro komunikaci a obchod. Dále to byl Jan Erik Vold, významný norský spisovatel, který je autorem knihy Deník

Do Žarošic zavítali na dvojevýstavu o bývalých židovských obyvatelích obce vzácní hosté. (Foto: Lily Kacerová)

Ruth Maierové.

Pozvání přijal také Winfrieda Garscha, zástupce archivu rakouského odporu ve Vídni, a zároveň autor výstavy o Ruth Maierové a pan Vilém Reinöhl, potomek rodiny Maierové, který

se zasloužil o vznik druhé části výstavy týkající se rodiny Maierů. Zúčastnilo se také několik starostů obcí mikroregionu Ždánicko.

„Obec Žarošice se již před devíti

lety zapojila do projektu Zmizelí sousedé a to prostřednictvím Susann Kacerové, která spolu s několika dětmi ze základní školy Žarošice svými rešeršemi dosáhla toho, že výsledky jejich bádání mohly být prezentovány v Izraeli v památníku Yad Vashem,“ řekl Roman Muroň, správce žarošického muzea.

A i když většina lidí, o kterých výstava pojednává, byla v průběhu války zavražděna, je výstava především o jejich životě. Dozvíte se na ni, jak smýšleli, jak žili a jak moc toužili žít. Zůstalo po nich prázdno. A toto prázdno symbolicky zůstalo i v Žarošicích. Je to dům Šimona Maiera, který byl zbourán a nyní je tam pouze trávník. Upomínkou na bývalý obchod, který provozoval, jsou kamenné schody, které narušují rovinu zeleně. A také dlažba, která se nyní díky aktivitě správce muzea nachází v jeho částech.

(red, av)

ZMODERNIZOVANÉ VESELSKÉ NÁMĚSTÍ MÍRU MÁ BÝT ŽIVÉ, SLOUŽIT NEJEN KULTUŘE A MÁ BÝT BAREVNĚJŠÍ

VESELÍ nad MORAVOU - Čilý stavební ruch panuje v centru Veselí nad Moravou. Kromě polyfunkčního domu v areálu bývalé tržnice a dvou okružních křižovatek se kompletně modernizuje náměstí Míru v samém srdci města. Stavební práce na druhé etapě budou dokončeny v listopadu, kdy také proběhne slavnostní otevření náměstí.

„Jde nám od začátku o to, aby náměstí bylo skutečně živé.

V prostoru před kulturním domem, v ose náměstí, je již nainstalováno moderní kryté pódium, které tvoří dominantní architektonický prvek celého náměstí. V prostoru před pódiumem bude v rámci rekonstrukce vytvořen systém krycích membrán, které budou chránit diváky před nepřízní počasí.

Součástí revitalizace jsou také rozsáhlé sadové úpravy, takže kromě dominantního pódia bude důležitý prvek náměstí.

městí. Moderní náměstí doplní také řada „smart“ prvků - elektronická úřední deska, kompletní pokrytí Wi-Fi signálem nebo lavičky s možností bezdrátového dobíjení mobilních telefonů a tabletů.

„Je škoda, že před rekonstrukcí neproběhla veřejná architektonická soutěž, která mohla přinést nové nápady a možnosti řešení tohoto ústředního prostoru města. Nebudu se vyja-

listy, nebezpečné. Více zeleně a méně dlažby, to je to, co náměstí potřebuje a potřebujeme to hlavně my, občané města, kteří v letních měsících rádi vyhledáváme chládek a stín. Pokud má být náměstí funkční a krásné, mělo by lákat lidi k zastavení a spočinutí v příjemném prostředí, kde najdou nejenom to, co potřebují, ale i to, na co se hezky dívá. Doufám, že se časem stromy rozkošatí a bude zde více záhonů nebo truhlí-

Kryté pódium tvoří dominantní architektonický prvek celého náměstí.

(Foto: Antonín Vrba)

Vznikne zde zázemí pro přírodní setkávání lidí v rámci koncertů, divadel, sportovních utkání nebo třeba farmářských trhů,“ popisuje budoucnost náměstí starosta města Petr Kolář.

tí tvořit veřejná zeleň. V rámci projektu dojde k vysazování dalších vzrostlých stromů a bude vybudován vodní prvek navazující na ten stávající, na již zrekonstruované části ná-

dřovat k městskému mobiliáři a ani k problémovým místům, které architekti nedomysleli, jsou z pohledu bezpečnosti silničního provozu nelogické a mohou být právě pro nás, cyk-

ků s kvetoucími trvilkami, aby bylo náměstí barevnější,“ okomentovala NOVÉMU SLOVÁCKU rozbudivané dílo Veselanka Lenka Zemanová.

(žj, av)

Z POPELKY PRINCEZNOU ODDĚLENÍ OŠETŘOVATELSKÉ PÉČE PO ZATEPLENÍ ZKRÁSNĚLO

KYJOV - Oddělení ošetřovatelské péče ve Veselí nad Moravou, které je detašovaným pracovištěm Nemocnice Kyjov, získalo novou, zateplenou fasádu. Během prací, které trvaly půl roku, dělníci zateplili i střechu, vyměnili okna a dveře a namontovali venkovní žaluzie. Účet se vyšplhal bezmála na 27 milionů korun, náklady pomohly pokrýt evropské dotace a příspěvek od Jihomoravského kraje. Uvedené investice vedly ke snížení energetické náročnosti a tedy k úspornějšímu a šetrnějšímu přístupu k přírodě. „Úpravou prošly i vnitřní prosto-

ry, ve kterých došlo k výměně podlahové krytiny, nově přibýly klimatizace. Jejich montáž byla důležitá pro zajištění pohodlí našich pacientů i zaměstnanců. V létě byla budova rozehrává sluníčkem, v zimě náklady za topení šplhaly do astronomických výšek,“ říká ředitel Nemocnice Kyjov Vladimír Wenzl, který se spolu s vybranými hosty ujal slavnostního přestřižení pásy. Stavební práce začaly v březnu a trvaly zhruba 6 měsíců. „Klienty nebylo možné v mezidobí přemístit jinde, a tak opravy probíhaly s určitými omezeními

za běžného provozu. Moc děkujeme našim pacientům i personálu, že to ve ztížených podmínkách zvládli,“ dodává Wenzl. Investice do zvýšení komfortu a snížení nákladů na provoz vyšla téměř na 27 milionů korun. Zhruba 7 milionů pomohla pokrýt evropská dotace, zbytek zaplatil Jihomoravský kraj, který je zřizovatelem Nemocnice Kyjov. Detašované zařízení kyjovské nemocnice disponuje celkem 37 lůžky. Využívají je zejména pacienti, kteří jsou propuštěni z nemocnice (nejčastěji z interny a chirurgie), nicméně se ještě plně

neobejdou bez pomoci ošetřovatele či zdravotníka. Spektrum pacientů je široké - od lehčích případů na doléčení, přes alkoholiky s pokročilým jaterním selháním, až po těžce nemocné staré lidi trpící Alzheimerovou chorobou či rakovinou, kterých v poslední době výrazně přibývá. „Vedle toho zde nabízíme takzvané odlehčovací pobyty. V rámci nich z domácí péče přijímáme klienty, o které se dočasně nemá kdo postarat. Během hospitalizace je vyšetříme, poskytneme jim celodenní péči, rehabilitaci. Jsou přednostně umístěni na nadstandardních pokojích. Délka pobytu se zpravidla pohybuje mezi dvěma až čtyřmi týdny,“ upřesňuje vrchní sestra Hana Cenková a dodává, že tuto službu zdravotní pojišťovny proplácejí.

(fz)

Poklady z babiččiny kuchyně Bezinkový likér

Vzpomínám si na jednu krásnou rodinnou oslavu narozenin mé tety v Bzenci. Bylo to někdy koncem léta, ale ten den se ještě slunko pořádně opíralo do zad všech gratulantů, kteří seděli u prohýbajících se stolů na dvoře - jen kousek od košaté hrušky. Taková ta typická oslava na moravském Slovácku, se slivovicí na přípitek, koláči, pečenou kačenou se zelím a řízků se salátem pro ty, co kačenu zrovna nemusí. Domácí zákusky se tenkrát roztékaly, a tak kdo měl chuť, zašel si vždycky pro nějaký ten věneček, kokosovou roládu nebo štafetku přímo do ledničky. Teta byla skvělá kuchařka, a tak jsme oslavy u nich všichni milovali a sotva přišla nějaká ta pozvánka, už jsme nemohli dospát. Zničehonic teta zavelela směrem ke mně: „Jééé, Hanko, ty si taková šikovná děvčica, nakrájáš, prosím tě, na-

nukáče, co mám v mražáku? A vytahni z ledničky tu flašku, co je ve dveřích. Dělal sem bezinkový likér, tož kdo bude chtít, ať si ten nanukáč tým přejeje. A Ty si na to krájání nalej štamprlu, ať první ochutnáš, esi se to vůbec dá!“ Po těchto slovech jsem se na chvíli zarazila. Cože? Bezinkový likér? To jako z koziček, z těch černých bobulí, co je koncem léta zobou na všech mezích, u cest a v zahradách tak maximálně ptáci?, prolétlo mi hlavou. Tyto keře rostly dřív u každého vesnického domku, a dokonce se říkalo, že je tam naši předci vysazovali pro ochranu svých stavení. Ale co, proti gustu žádný dišputát, ať si dá, kdo chce, říkám si. Když jsem ale uvolnila zátka a přičichla k obsahu té inkriminované lahve, okamžitě jsem se na tátla pro malou skleničku. Bože, ta vůně! A jak to bylo dobré! Než jsem nakrájela pro všechny nanukové dorty a roznesla je, měla jsem v sobě už tři štamprky. Ale bylo mi už osmnáct, tak se to obešlo bez facek. Kdo se tenkrát svůj dílek nanukáče opravdu tím lahodným likérem z bezinek přelil, nemohl si tu dobrotu vynachválit. A já dodnes sem tam litr dva tohoto úžasného bezinkového likéru připravím v září také, abych měla co rozdávat svým přátelům na Vánoce, nebo čím přelivat narozeninové nanukové dorty. Vyzkoušejte ho také, bezinkový likér patří k tomu nejlepšímu z kuchyně našich babiček. Můžete ho ozvláštnit i kořením, například kardamomem nebo skořicí. Bezinkový sirup, ale také likér, se navíc užívá jako lék. Když si dáte večer před spaním malou stopečku, bude se vám hned lépe usínat. Pozor ale na čerstvé bobule bezinek, mohou mít nežádoucí účinky a vyvolat bolesti žaludku a nevolnost. Bezinky, nebo také kozičky, chebs či hural je nutné vždy tepelně zpracovat. Plody bezu jsou skutečnou zásobárnou zdraví prospěšných látek, obsahují zejména vysoký podíl vitamínu C, A a také některé vitamíny ze skupiny B.

Suroviny:

- 2 litry otrhaných kuliček bezinek bez stopek
- 1 litr studené vody
- 2 lžíce vanilkového cukru nebo kousek dužiny z vanilkového lusku
- 4 lžíce uvařené kávy
- ½ kg třtinového cukru
- ½ litru rumu nebo vodky (může být i domácí slivovice)

Postup: Zralé bezinky - můžete počkat až po prvním mrazíku, kdy jsou plody sladší) otrejte od stopek a vložte do hrnce. Na plody nalijte litr vody a dejte vařit. Někdo přidává ještě i citron nakrájený na kousky a trochu cukru nahradí kapkou medu. Po 15 minutách sřávu důkladně propasírujte přes síto, abyste z bezinek dostali co nejvíce šťávy. Přecezenou sřávu opět zahřejte a přidejte třtinový cukr i vanilku, stejně jako kávu. Po dalších pěti minutách varu sundejte z plotýnky a nechte vychladnout. Nakonec přidejte rum, důkladně promíchejte a přilete do vysterilizovaných sklenic. Likér uchovejte v ledničce, kde vydrží klidně i do příští sezóny. Pokud ho ovšem nevy-pijete hned po uvaření. (Rh)

„NIKDO NEVÍ, KDY BUDE SÁM POMOC POTŘEBOVAT. UDĚLAL BYCH TO ZASE,“ ŘÍKÁ OSMÁK VOJTA Z RATÍŠKOVIC, KTERÝ ODKLÍZEL NÁSLEDKY TORNÁDA

RATÍŠKOVICE - Než udeřilo koncem června na Hodonínsko ničivé tornádo, byl VOJTA TOMAN z Ratíškovice „obyčejný“ sedmák z tamní základní školy. Jakmile se ale na druhý den dozvěděl, co se vlastně 24. června v ten osudný večer stalo, neváhal ani minutu. Hned po škole hodil batoh za dveře, naskočil na své jízdní kolo, a vydal se pomáhat na zdecimovaný Pánov. Tam vydržel odklízet následky ničivého přírodního živlu a obětavě pomáhal těm nejpostiženějším celý měsíc a

půl, bez jediného volného dne. Sem tam si „odskočil“ s partou chlapů i do Lužic či Mikulčic. Pomáhat vydržel až do té doby, kdy už ho tak bolela záda, že už to dál prostě nešlo. Nelituje ale jediného dne, kdy mohl ležet u vody nebo blbnout venku, jako ostatní kluci v jeho věku. Naopak, jako správný zálesák si totiž s ničím neláme hlavu, a než by nad vším dlouze přemýšlel, raději jedná. „Často jsme pracovali od sedmi hodin ráno do desíti večer. Když už byla tma, vzali jsme si s

chlapy halogen a dělali dál. Ti lidé neměli kde bydlet a potřebovali co nejrychleji opravit to, co jim z domů zbylo,“ líčí Vojta. Stačil přitom tempu dospělých, takže netrvalo dlouho, a všimli si ho všichni, kdo si v postižených obcích pomáhali stejně jako on. A někteří jeho snahu i náležitě ocenili. Teď se on a díky němu i parta jeho spolužáků podívají například do Senátu. Jak to všechno Vojta viděl očima čtrnáctiletého kluka? A co si za těch pár týdnů uvědomil?

Co sis pomyslel v ten první moment, kdy jsi přijel na kole na Pánov, hned druhý den po tornádu? Jak to tam pár hodin poté vypadalo?

Že to snad ani není možné, aby se něco tak šíleného stalo u nás v České republice. Ten první den to tam opravdu vypadalo, jako by tam spadla bomba, jako by byla třetí světová válka. Prostě jako po výbuchu. Všude rozmlácené střešní tašky, hromady dřeva, trámy, vyvrácené stromy, popadané zídky, vytlučená okna... A spousta nešťastných a smutných lidí, kteří nevěděli, jak budou žít dál, protože někteří najednou neměli vůbec nic.

Kolik dní jsi v postižených obcích pomáhal?

Měsíc a 10 dní, ze začátku jsem tam byl i do desíti večer, vzali jsme s chlapy halogen a jeli, dokud to šlo. Pomáhaly tam ale i ženy, taky jsem tam potkal jednoho kluka asi o dva roky staršího. Pak mně nějak „křuplo“ v zádech, a už to nešlo. Měl jsem už bolesti zad, bolely mě kříže i plotýnky.

Co všechno jsi tam dělal? To ses toho musel i hodně naučit do života, že?

Pomáhal jsem se vším možným, uklízel jsem ty první dny s taťkou polámané větve v lese naproti Pánovu, ty další dny jsem třeba míchal maltu, pomáhal betonovat, připravovat materiál na opravu střech. Naučil jsem se toho opravdu hodně.

Čím bys chtěl být, až vyrosteš? Jaké povolání se ti líbí?

Já bych se chtěl stát tesařem, protože když dojde taková katastrofa, jsou rychle potřeba střechy, aby ti lidi mohli co nejdřív bydlet.

To sis uvědomil při té katastrofě?

Ano. V ten moment, kdy jsme museli rychle zakrýt jednu střechu, protože se blížila hrozná bouřka. Byli jsme mokří jak myši, když se nám podařilo konečně natáhnout plachtu, aby těm lidem nenašlo do toho odkrytého poničeného domu. Ale majitelé nám pak přišli poděkovat a měli i slzy v očích.

Určitě jsi tam viděl a slyšel spoustu smutných příběhů, ale i těch se šťastným koncem. Zaujal tě některý tak, že na něj nikdy nezapomeješ?

Ano, pomáhali jsme třeba lidem, kteří měli úplně zbořený barák a nezůstalo jim vůbec nic. Tornádo jim zničilo a sebralo úplně všechno. Z toho jsem byl hodně smutný a řekl jsem si, že musíme udělat všechno pro to, aby ti lidé zase mohli někde co nejdřív bydlet a mít svůj domov.

Uvědomil sis tam něco důležitého?

Uvědomil jsem si tam hodně věcí, třeba že druhým lidem se má pomáhat, protože nikdo z nás nevíme, kdy můžeme sami pomoc potřebovat. Nikde není psané, že se taková nebo podobná katastrofa nemůže stát i nám. Na druhou stranu jsem ale pochopil i to, jak umí být

Vojta Toman - kluk, na kterého může být jeho táta právem pyšný.

nejen děcka, ale i dospělí lidé strašně závistiví a nepřející. To mě hodně mrzí a nechápu to.

Spousta dospělých lidí si všimla tvé ochoty a pracovitosti a také to náležitě ocenila. Dostal jsi něco hezkého na památku, co ti bude tornádo a tu solidaritu mezi lidmi ještě dlouho připomínat?

Dostal jsem toho spoustu, třeba nové jízdní kolo od slovenských hasičů, kteří na Pánově taky pomáhali, nerozbitný pracovní telefon od Aligátora, od bývalého šéfa hasičů pana Červenky nové trekové boty do přírody, super zálesácký nůž, od Armády české republiky pak vojenskou kuklu a lékárníčku, poukázky do cukrárny, knížku, nějaké peníze, které mi taťka hned uložil na účet, až budu potřebovat koupit nějakou pořádnou věc nebo si udělat řidičák na motoru. Taky mi poslední den ve školním roce přivezli přímo do školy hamburgera z jedné kyjovské burgrárny. Chtěl bych za to všem ještě jednou moc poděkovat.

Taky vím, že jsi od jedné hodné paní z Dubňan dostal příměstský tábor, aby sis chvíli odpočinul. Líbilo se ti tam?

Já jsem tam nakonec ani nejel, rozhodl jsem se, že budu raději jezdit pomáhat na Pánov, tam mě bylo potřeba v tu chvíli víc.

Tvá fotka s popiskem: „Tohle je Vojta z Ratíškovice, která maká od rána do večera v postižených obcích. Palec nahoru a klobouk dolů, stíhá práci jako dospělý chlap!“ se objevila na sociálních sítích. Sdílely ji stovky, možná tisíce lidí. Překvapilo tě, že se z tebe stala díky tvé ochotě a dobrosděčné povaze vlastně taková místní cele-

brita?

Překvapilo mě to hrozně moc. Bylo tam snad tisíc sto sdílení a strašně moc lajků, psalo mi mraky lidí, přidávali si mě do přátel, dokonce na mě chtěli telefonní číslo a nabídli mi třeba plavbu lodí nebo výlet do Náměšti nad Oslavou, kde je letecká základna. Jedna paní z druhého konce republiky mi poslala balíček s dárečky, další za mnou dvakrát přijela z Uherského Hradiště na návštěvu, protože mi chtěla předat dárek a potkat se se mnou osobně. Já jsem z toho všeho byl úplně vedle, vždyť jsem nic tak závažného neudělal, to by přece měl udělat každý. Každý by měl pomoci, když je to potřeba, protože dneska potřebuješ pomoci ty, zítra to ale můžu být já.

Ty to nemáš v životě úplně jednoduché, vyrůstáš jen s tatínkem, a přesto nemyslíš na sebe, naopak, udělal jsi takhle krásný a dobrý skutek. Taťka na tebe může být právem pyšný. Co ti na to všechno říkáš?

Že má ze sebe opravdu radost, že je rád, že má takového pracovitěho kluka.

A ty sám, jaký máš ze sebe a z celé té situace pocit?

Mám ze sebe taky radost, že jsem to všechno zvládl. Udělal jsem prakticky nemožné. Bylo to fakt některé dny hodně těžké. Ale zase, když mně pak někdo řekl, že se můžu u nich kdykoli zastavit na buchtu a na čaj, až pojedou kolem, za tu pomoc, co jsem pro ně udělal, to mně všechnu tu dřinu vynahradilo.

Jaký jsi kluk? Co tě vlastně baví ze všeho nejvíc?

Mě baví příroda, já jsem takový trochu zálesák. Rád chodím ven, mám taky pejska Fatynu, s kterou chodím často na pro-

Vojta pomáhal od rána do večera. Takové tempo by vydržel málo který dospělý chlap.

cházkou do lesa a taky na Náklo nad Ratíškovice.

Získal jsi při pomoci v těch postižených obcích třeba i nějaké nové přátele?

Ano, spoustu. Občas si na mě vzal někdo i telefonní číslo, sem tam mi někdo z těch lidí, s kterými jsem pracoval, i zavolá a zeptá se, jak se mám. Byli jsme taková velká „rodina“.

Chystáš se do postižených obcí znovu? Pojedeš ještě někdy pomáhat?

Ano, určitě pojedou. Ta největší vlna pomoci už dávno opadla, ti lidé a rodiny nebo třeba i staří lidé nebo maminky s dětmi, které nikoho nemají, tam

ale potřebují pomoc stále. Blíží se zima a spousta z nich nemá vůbec ještě ani hotovou střechu a opravené domy.

Našel sis nějakou konkrétní rodinu, které chceš jet pomoci?

Našel jsem si jednu rodinu z Moravské Nové Vsi, která teď staví novou dřevostavbu, tak jsem o víkendu, a i ve státní svátek pojedeme pomáhat. Tornádo jim zbořilo celý dům, tak jsem se jich teď zeptal, jestli už staví nový, a jestli nebudou potřebovat pomoc. Řekli, že potřebují každou ruku, takže hned jedu. A domluvil jsem se i s partou chlapů, s kterou

se znám už z dřívějšíka, teda z léta, kdy jsme spolu byli na Pánově.

Ty se určitě v životě neztratíš. Máš nějaký velký sen, který by sis chtěl někdy v budoucnu splnit?

Chtěl bych se strašně moc podívat do Amazonie, až budu dospělý. Mám totiž moc rád přírodu. S taťkou jezdíme často do Bílých Karpat, kde máme chatu, mám to tam rád, tu krásnou přírodu, kopce, tohle by bylo ale něco úplně jiného. No, a pak si myslím, že je důležité být hlavně dobrým člověkem.

(Hana Rais Kubová)

Vojta o sobě říká, že je zálesák. Rád se pohybuje v přírodě a touží se podívat do Amazonie.

(Foto: archiv Vojty Tomana - 3x)

NA ZÁMKU V MILOTICÍCH BYL ZÁJEM O TRH MIKREGIONU NOVÝ DVŮR

(Pokračování ze strany 1.)

Sortiment prodávajících byl ve stáncích široký.

Po celý den vyhrávaly mládežnické cimbálky.

(Foto: Antonín Vrba - 2x)

NAD OSUDEM BZENECKÉHO ZÁMKU SE MÁ PO REFERENDU ROZJASNIT

(Pokračování ze strany 1.)

Přítom si myslí, že dalších nápadů na využití zámku je mnoho. „Inspirovali jsme se i v mnohých obcích, často menších než Bzenec, kde se podobné záměry zrealizovaly. A vůbec, jak zodpovědný může být prodej soukromníkovi, kterému zákonitě musí jít o zisk a nikoliv o blaho Bzenčanů“ oponuje Ebringer, zastupující druhou stranu, nesohlasující s odprodejem památky.

K aktuální problematice řekl NOVÉMU SLOVÁCKU názor i podnikatel, bzenecký mecenáš Libor Kuchař, který opravil secesní vilu a teď nově Židovskou modlitebnu. Kdyby zůstal zámek městu, poskytnete vlastní know-how k opravě této historické stavby.

„Bzenecký zámek musí každopádně zůstat i nadále v majetku města! Způsob využití celého areálu zámku nemůže občanům určovat soukromá firma, ale svým rozhodujícím vlivem město jako subjekt samosprávy.

V zájmu všech a proti nikomu. Město Bzenec pro svůj rozvoj odpovídající 21. století, nutně potřebuje nové správní a společensko-kulturní centrum úzce provázané s vinařskou tematikou,“ říká Kuchař. Naopak není vůbec třeba, aby v areálu zámku natož v hlavní budově bylo pouze další vinařské centrum, kterých ve Bzenci je již několik. V historii zámku tomu tak nikdy nebylo.

Podle něho je se třeba o tento významný majetek konečně začít starat a v řádu několika let mu vrátit původní lesk i významnou funkci. Jen v reálii města máme garanci pro uchování původní slohové i architektonické čistoty celého areálu.

„Ve městě jsou peníze na vše, jen na zámek ne? Co jsou to za nesmyslné úvahy!? Ročně jde z rozpočtu města na investice cca 35-40 milionů korun, vyčlenit z tohoto 10-15% po dobu několika let nemůže nijak ohrozit rozvoj města, rozhodující objem financí však třeba získat dota-

ními programy, klidně v kombinaci s investičním úvěrem. Důležitá jsou i nepeněžitá plnění vlastními know-how k opravě takovýchto historických budov, a ty máme, dokážím v objemu zámku ušetřit mnoho a mnoho milionů korun. Město investic do zámku nic neztratí, naopak, hodnota majetku se opravou vůči investované částce minimálně ztrojnásobí!!!

Zámek do budoucna nemůže využívat pouze město, ale formou pronájmů dalším subjektům, spolkům, institucím, fyzickým osobám... trvale získávat zdroje na provoz a údržbu celého areálu,“ dodává Libor Kuchař.

„Chtěla bych, aby bzenecký zámek zůstal městu. Věřím, že místní nepromarní jedinou a poslední možnost hlasovat v referendu pro neprodej. Jinak o tento klenot přijdeme definitivně. Další šance, aby zámek zůstal Bzenčanům, už nikdy nebude! Neztratíme možnost ovlivňovat jeho budoucnost. Hledejme raději společně ces-

V roce 1938 byl zámek prodán vinařskému družstvu ve Bzenci, které se také výrazně postaralo o jeho „neutěšený stav.“ O roku 2002 patří městu, které se chce zbavit starostí kolem něho.

ty, jak ho pro účely nás, občanů, Bzenčanů, využít,“ přeje je si rodačka a známá výtvarnice, Lenka Jurečková.

„Byla by velká škoda se této naší novogotické památky „zbavit“. Zbavit se symbolu města, který

představuje i jeho velkou historii a kulturní dědictví. Navíc stojící ve středu města a je tak předurčen být jeho centrálním bodem pro Bzenčany, kteří se o něj s ostatními mohou podělit. Dovedete si jako Češi předsta-

vit, že by jsme prodali Pražský hrad? Já osobně stejně vnímám náš areál bzeneckého zámku,“ vyjádřil se k tématu před referendem tajemník města Roman Ostrží.

(Text a foto: Antonín Vrba)

„DIGITÁLNÍ ŘEMESLO“ SI VYZKOUŠELI V KYJOVĚ

KYJOV - Dvě stovky žáků devátých tříd základních škol z Kyjova a okolí se během dvou dnů prostrídalo v digitální dílně FabLab Experience se současnými moderními výrobními stroji. „Dílna na kolečkách“, speciální kamion s návěsem parkoval v areálu Střední školy automobilní v Nádražní ulici v

Kyjově. Návěs má délku 14 metrů, přepravní šířka je 2,5 metru a po zaparkování se výukový prostor vysune na šíři 5 metrů, takže vedle dílny vznikne i učebna. V první části workshopu si žáci vyslechli teoretický úvod do problematiky a pak si podle vlastního návrhu na strojích sami něco vyrobili.

Pojízdná dílna nabízela nejenom 3D tiskárny, které jsou dnes už ve většině škol, ale také například laserovou řezáčku, modelovací frézku, řezací plotter a další moderní stroje. „Projekt vychází z otevřených sdílených dílen. Jednu takovou máme v Brně, jmenuje se FabLab Brno a funguje už od roku

2017. Vyřídíte si členství, měsíční poplatek je asi 150 korun, a můžete využívat stroje, které byste si kvůli finanční náročnosti domů nepořídili. Poskytujeme i vzdělání k tomu, abyste byli schopni tyto moderní stroje používat,“ přibližuje manager FabLab Experience šestadvacetiletý Daniel Šín.

Protože zaznamenali velký zájem škol, vypracovali projekt pojízdné dílny, která umožňuje přijet až za žáky. Podmínkou je pouze dostatek místa pro kamion, vzdělávací zařízení dostávají tuto příležitost zcela zdarma. Dříve už využili této nabídky školy v Hodoníně, ve Veselí nad Moravou i ve Strážnici. V Brně dílna funguje v rámci Jihomoravského inovačního centra, což je nezisková organizace zřízená Jihomoravským krajem. Spolufinancuje ji město Brno a čtyři brněnské univerzity. Provoz „pojízdné dílny“ podporují také soukromé firmy.

„Naším cílem je mládeži ukázat, že tu jsou možnosti, jak mohou svoje nápady uskutečnit a zhmotnit. Dneska se dá tisknout nejenom z plastu, ale

V návěsu je místo i pro teoretickou výuku.

také z kovu, betonu a podobně. Tiskárna obecně není vhodná pro sériovou výrobu, protože tiskne dlouho, ale zase na ní lze vytvořit cokoli. Tady máme 3D tiskárny na plast. Plastová špageta se v zařízení roztaví a po malých vrstvičkách v prostoru tiskne požadovaný předmět. Většina škol dnes už 3D tiskárnu má, ale často ji nemějí používat. Proto zajišťujeme i workshopy pro pedagogy. V době pandemie jsme také vytvořili tématické listy do

jednotlivých předmětů, které spojují znalosti z oboru s gramotností „digitálního řemesla“, přibližuje Šín.

FabLab Experience kombinuje netradiční zážitek s technickým vzděláním. „Líbilo se mi to, je to zajímavé a nebylo to těžké,“ shrnula své dojmy z workshopu žačka deváté třídy základní školy v Šardicích. Se spolužáky si pomocí laseru vytiskla na dřevě obrázek podle vlastní volby.

(Text a foto: Marie Budíková)

Speciálně upravený kamion FabLab Experience.

„V digitální dílně si můžete vyrobit například vozíček pro psa,“ přibližuje manager Daniel Šín.

Digitální 3D tiskárna.

BRNĚNŠTÍ ŠIMPANZI NAŠLI NOVÝ DOMOV V HODONÍNSKÉ ZOO

* ŠIMPANZI SE PŘISTĚHOVALI Z BRNA *

Hodonínská zoo se pyšní novými obyvateli. Jsou jimi tři šimpanzi ze Zoo Brno, kterým po dobu výstavby vnitřního zázemí expozice poskytne hodonínská zahrada nový domov.

HODONÍN - Plánovaný transport šimpanzí skupiny ve složení jeden samec a dvě samice z Brna do Hodonína proběhl koncem září. Tomu předcházely přípravy: „Původně jsme měli v plánu umístit zvířata do volné expozice mimo pavilon opic, která se k tomuto účelu nabízela. Po důkladném zvážení jsme ale tento úmysl přehodnotili a rozhodli se je umístit do sousedství našich šimpanzů. Jedná se totiž o velmi inteligentní a společenská zvířata a byla by škoda této příležitosti nevyužít k tomu, aby obě skupiny měly mezi sebou vzájemný kontakt,“ popisuje zooložka Zdenka Vavrysová. Skupina hodonínských

šimpanzů, skládající se ze tří samic a jednoho samce, tak nyní obývá pouze dvě ze čtyř ubikací, které obývala dosud, další dvě jsou určeny šimpanzům z Brna. „Věříme, že to pro obě skupiny bude představovat zpestření, které je u zvířat chovaných v lidské péči přínosem,“ upřesňuje Vavrysová a dodává, že v případě, že by se skupiny zvířat vedle sebe nesnesly a docházelo by k častějším konfliktům, je v zoo připravena ještě jedna expozice, kam by byli její noví obyvatelé dodatečně přemístěni. Tomu ale zatím nic nenavědčuje, první dny vzájemného soužití proběhly bez větších komplikací.

(Marie Blahová)

NEDELE 24. ŘÍJNA 2021
13:30 - 17:00

Dýňové odpoledne v zoo

PROGRAM:

- HRY A SOUTĚŽE S PODZIMNÍ TEMATIKOU
- DLABÁNÍ DÝNÍ A SOUTĚŽ O NEJHEZČÍ DÝNI
- VÝTVARNÉ DÍLNIČKY
- FOTOKOUTEK
- DÝŇOVÉ SPECIALITY
- KOMENTOVANÁ KRMENÍ ZVÍŘAT
- MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ

DĚTI V KOSTÝMU MAJÍ VSTUP ZDARMA
POSLEDNÍ VSTUP JE V 16:00

BRAMBORIÁDA SE NA SLOVÁCKU NIKDE NEKONÁ, POUZE V KOSTELCI

KOSTELEČ - Na Slovácku jsou pro gurmány pořádány na různých místech různé košty, ochutnávky, ale takový, kterému v nabídce vládní zelenina z pole - brambor, nikde nenajdete, akorát v Kostelci. Akci s názvem Bramboriáda uspořádali v této obci u Kyjova už pátým rokem. Letošní ročník byl podle ohla-

sů návštěvníků v příjemném prostředí přírodního areálu bývalé Panské zahrady nad obcí úžasný. Vedle ochutnávky bramborových dobrot nechyběl doplňkový kulturní program, ve kterém vystoupila odpoledne cimbállovka Širůch, skupina Matýsek a večer patřil taneční zábavě s kapelou Druhý pokus. Účast-

níkům navíc přálo teplé počasí, začínající babí léto. Ženy ze spolku „Volnočas“ (velmi jim pomáhají jejich muži - poznámka autora příspěvku) zapojily ke spolupráci všechny místní organizace a setkání bylo určeno pro všechny věkové generace. „Každý ze spolků připravil nějakou specialitu z brambor,

například hasiči bramboráky, zahrádkáři bramborový guláš, folklorní soubor Kosteláci bramboračku a precílky, Junák bramborový špíz, za Obec to byly bramborový knedlík s masem a zelím a my z Volnočasu koláč, laty, růžičky se slaninou, beleše, bábovku či bramborový salát,“ vyjmenovala menu od

snaživých „kuchařů“ hlavní pořadatelka akce Kateřina Lašáková z Volnočasu. „Poděkování patří jak organizátorům, tak všem spolupřátelům a nakonec i všem účastníkům, protože bez nich by bylo jakékoliv úsilí marné. Nic jiného si nepřeji, než aby všem do dalšího ročníku vydržela chuť i elán, a aby toto

setkání patřilo k tradicím naší obce, které se už sympaticky rýsuje,“ okomentovala kostelecká starostka Vlasta Lochmanová s úsměvem a přáním vydařenou obecní událost, která mimo svojí jedinečnosti ochutnávky přilákala k účasti také přespolní návštěvníky.

(Tonda Vrba)

Chutnal také bramborový guláš od zahrádkářů, který podávaly dvě sympatické ženy.

Bramborových dobrot bylo na stolech skutečně hodně.

(Foto: Tonda Vrba - 5x)

Kosteláci v nabídce taky nezklamali.

Celé odpoledne se pekly bramborové placky, bramboráky a špízy.

INZERCE

5P Za učitele, za žáky, za sportovce
Za Jihomoravský kraj!

Přijďte k volbám
8. a 9. října

Mgr. Ivo Pojezný
učitel, poslanec PSP ČR
lídr Jihomoravského kraje
za stranu č. 18 KSČM

KSČM
Zadavatel KSČM, Zhotovitel KSČM

VYUŽIJTE PŘEDSEZÓNÍ CENY!
NEČEKAJTE AŽ SE ZIMA ZEPTÁ

DŘEVĚNÉ EKOBRIKETY
Vhodné od všech typů kamel, krbů a kotlů na tuhé palivo

1 paleta = 1 tona jen 5400 Kč

BUKOVÉ BRIKETY RUF
PRO RYCHLÉ HOŘTIPENÍ

1 tona = 5200 Kč

AKCE
DOPRAVA ZDARMA
při nákupu od 2 tun od 0,5 km z výrobního závodu

OBJEDNÁVEJTE PŘÍMO U VÝROBCE!
518 625 054

EKOBRIKETY s.r.o., Kelčany 60 www.ekobrikety.cz

Navštivte náš portál:
www.islovacko.cz

ŠPIČKOVÉ KVASINKY
a jiné preparáty

K PEČEK
vinařský dům

Po - Pá 8 - 17:00 Hodonínská 306, Dubňany
So 8 - 11:00 tel. 777 901 761 www.vinarskydum.cz

ÚČETNICTVÍ -tel.: 606 272 965

mzdy, DPH, DE, nevýdělečné org., spolky, sdružení ...

Zbyněk Kopeček
Vinařský dům Dubňany
www.vinarskydum.cz

AUTOR JE VINAŘ, DRŽITEL CERTIFIKÁTU SOMMELIER
AKREDITOVANÉHO MŠ ČR A MEZINÁRODNÍCH
DEGUSTÁTORSKÝCH ZKOUŠEK DLE NOREM EU

Vždycky jsem obdivoval chytrost a šetrnost našich předků. Žili ve velmi omezených podmínkách, a přesto si dokázali se vším nějak poradit a život si užít. Mezi typické vlastnosti našich předků patřila také hospodárnost. Z husy nezůstala jediná část, která by nebyla k užítku a musela se vyhodit. Brambory několikrát selektovali, aby různé tvary využili. Malé a ty narušené vyrovávacím zařízením vyvařit drůbeží, další prasatům, ty nejvyšší nechat na zimu. I my se na naše předky hrdě odkazujeme a jsme velmi rádi, že můžeme na tuto šetrnost navazovat. A teď již ke konkrétní věci, která se týká zpracování hroznů. Hodně vinařů u nás, kteří jsou podobného smýšlení, již buničinu používají. Je to přírodní, bio degradovatelný materiál, vyrobený z vláken rostlinného původu. A její unikátní vlastnosti spočívají v tom, že dokáže z moštových kalů vyčistit 95 % čisté hroznové šťávy. Touto buničinou jednoduše zvýšíte svůj výnos a získáte i

nepoměrně kvalitnější mošt. Další obrovská výhoda je, že s ní na rozdíl od jiných technologií napravíte i mošty, které se již rozkvasily, což se může poměrně lehce stát. Buničina neubírá ani vůni, ani chuť. Právě naopak – nechává budoucímu nápoji maximální možnosti, aby si zachovalo své přirozené odrudové vlastnosti. Navíc, po použití jej tak můžete dát do kompostu, nebo jí rovnou zahnojit vinici či zahradu. Takže nejen využítí suroviny maximálním a zároveň šetrným způsobem, ale navíc i nádherný přírodní koloběh. Stařeček by měl z nás radost. Jak už jsem tady v minulosti několikrát zmiňoval, práce s ní není složitá. Do nádoby s kalovými sedimenty z lisování moštu nasypeme doporučené množství přípravku Greencel (dávkování je 2 – 3,35 kg/100 l). Vlákna nasypeme suché, v moštu jej rozmělníme, aby nevytvářely velké chuchvalce a pořádně je se sedimentem promícháme. Celulóza do sebe „natáhne“ tekutinu i s kaly.

Směs sedimentu a buničiny se pak přelije do lisu a začne se opatrně lisovat. V první části vyteče lehce zakalený mošt, který nalijeme zpět do lisu. Po něm už nám z lisu teče čistá šťáva, kterou stále opatrně li-

sujeme. Je to v podstatě filtrační pumpa – nasaje do sebe mošt s kaly a vrátí ho zpět očištěný od nečistot. Popis je velmi obecný, při práci s tímto materiálem rychle každý vinař najde svou cestu a styl.

Fantasticky funguje i u rozkvaseného moštu. Například u poškozeného muškátu nám kvašení začalo ihned po pomletí a tím se znemožnilo klasické odkalení. Celý objem jsme vylisovali pomocí Greencelu a z lisu vytekla krásná čistá a voňavá šťáva bez známek kvašení. Poté se s ní dalo pracovat jako s plnohodnotným materiálem! A teď trochu kupeckých počtů. Vzhledem k tomu, že litr vína se dnes prodává průměrně za 70 Kč (u malovínařů), není ani cena tohoto pomocníka nijak závratná. Kilogram u nás ve Vinařském domě v Dubňanech stojí 89 Kč včetně DPH. Když použijete na sto litrů sedimentu (což je zbytek asi z 1000 l moštu) doporučenou dávku balení 3,35 kg celulózy, utratíte 299 Kč. Z lisu ovšem pak vyteče i po ztrátách nejméně 70 l čisté šťávy z našich vzácných hroznů. A 70 litrů krát 70 korun, to je 4900 Kč zisku při nákladech 2 Kč. I toto je pohled na kaly, které se různé vypalují do nepříliš dobrých vínovic, nebo se rovnou zlikvidují.

Výroba kompostu

REGION – Bakteriální přípravek Oxy-gen-Ator urychlí rozklad veškerého zahradního a domácího odpadu rostlinného původu, například trávy, listí, drčené štěpky i zbytků z kuchyně. Kompost se zalije předem připraveným roztokem Oxygenátoru, aktivovaným podle návodu v potřebném množství vlažné vody. První tři dny je nutné kompost kropit vodou, poté už proces pokračuje bez naší pomoci. Do dvou měsíců je kompost zralý. Aplikace bakteriální směsi do

kompostu je možná jen při minimální teplotě +10 °C a vyšší, jinak mikroorganismy budou aktivní a rozklad organické hmoty nenastane. Při sklizni jadrůvín pro dlouhodobé uskladnění je důležité, aby byly plody zcela zdravé, bez mechanických nebo jiných poškození. Proto vybíráme jen kvalitní ovoce a velmi šetrně je češeme. Postupujeme zespodu nahoru, z vnější strany dovnitř koruny, aby případně padající plody nepoškodily další. Vlastní technika česání spo-

čívá v tom, že plod vezmeme zespodu do dlaně, nemačkáme ho příliš, lehce jím pootočíme a stopku přes prst oddělíme opatrně od plodonoše. Nedoje tak k jejímu vytržení z plodu nebo přelomení, což je nebezpečné hlavně u hrušek, které se navzájem ostrou částí stopky propichují. Ve správné sklizňové zralosti postupně sklízíme a vhodně uskladníme všechny zimní odrůdy jadrůvín. Zásobují nás vitamíny a minerály po celou zimu. S plody zacházíme velmi opatrně. Malé,

mechanicky poškozené nebo deformované ovoce vyřadíme při česání a co nejdříve je zpracujeme na šťávy, na sušení nebo využijeme v kuchyni. Vlašské ořechy usušíme na slunci, na půdě, ve stodole či v suché místnosti. Teprve zcela suché ořechy nasypeme do koše nebo do sáčku, který dobře propouští vzduch. V žádném případě nesmíme ořechy umývat ve vodě, protože často nemají zcela uzavřenou skořápku a voda, která pronikne dovnitř, může způsobit zplsnivění jader. Rašelina i štěpka jsou přírodní materiály a podléhají přiroze-

nému rozkladu. Čas od času je tedy je třeba dosypat na původní množství. To platí nejen pro okrasnou štěpku nebo dracenou kůru, ale i pro rašelinový substrát na vřesovištích a u brusinek i borůvek. Většinou je ještě pěkné počasí, ale občas nás mohou překvapit ranní mrazíky. Krásné rozkvetlé chryzantémy, ale i ještě kvetoucí cínie nebo afrikány, můžeme zachránit jednoduchým přikrytím kartonovou krabicí nebo netkanou textilií. Je to řešení rychlé, pohotové a levné a zachráníme tím barevnou krásu ještě na několik dní. (Petr Kumšta)

ŘÁDKOVÁ A PLOŠNÁ INZERCE

VZPOMÍNKA

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 9. 10. uplyne jeden rok, kdy nás opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan Antonín Jurček z Kozojídek.

S láskou stále vzpomíná manželka Františka, dcera Marie s manželem Jiřím, vnučky Miša a Katka s rodinami, pravnouček Patriček, syn Antonín s manželkou Lenkou a vnuci Lukáš a Ondra.

Prodám dům v Zarazicích 1000m2 zahrada.
Tel.737 63 62 88 Crhounkova 213

Nabízím k prodeji stavební pozemek (420 m2) a zahradu (685 m2) v klidné části obce Kopčany - 12 kilometrů od Hodonína.
Cena dohodou. Telefon: 736 - 180 703.

POTŘEBUJETE POŘÁDNOU KYTICI?
ING. JANA ŠIMKOVÁ, FB KVĚTINY U HADA.
TEL. 739 762 036. ZAVOLEJTE, UMÍME TO, DOMLUVÍME SE, ROZVOZ VESELÍ A OKOLÍ.

www.vseprochovkrepelkyjaponske.cz

Klece pro chov křepelek.

Doprava po celé ČR

Koupím historický motocykl, nebo moped i nekompletní. TEL. 608 773 933.

AUTOVRAKOVISŤE VRACOV

- vydáváme doklad o likvidaci
- výkup autovraků
- likvidace a odvoz ZDARMA

Prodej nových a použitých autodílů

Tel.: 731 888 888, 731 999 999

vrvakovistevracov@seznam.cz

Přijem inzerce do Nového Slovácka

604 273 995, 606 057 815

nslovacko.redakce@gmail.com

MILAN BIDMON SE UŽ TĚŠÍ NA ROLI DĚDEČKA, NYNÍ ŽIJE HODNĚ FOTBALEM

HODONÍN - Fotbalová sezona 2021-2022 je v plném proudu a my jsme po krátké přestávce opět „zalovali“ ve vodách fotbalu. Oslovili jsme bývalého fotbalistu, nyní kouče Milotic **MILANA BIDMONA** (53) z Hodonína, se kterým se díky kopané znám pár řádků let a tak se tento rozhovor uskutečnil v přátelském duchu v úrovni samozřejmě oboustranného tykání.

*** Co říkáš na ten neviditelný virus (COVID-19), který nás trápí už druhým rokem. Teď už je situace kolem této pandemie přece jen lepší, ale ten rok 2020, kdy COVID-19 začal ve světě ukazovat svoji tvář, byl hodně chaotický, nepřehledný a pro většinu států na celém světě hodně nečitelný. Jak jste to snášeli ve vaší rodině a tvoji nejbližší?**

Ke COVID-19 už bylo řečeno a napsáno tolik, že je skoro marné o něm mluvit, virus tady určitě je a mám z něj respekt – na jaře v roce 2020 jsem se ho i bál, kromě cest do a z práce jsme se zdržovali jen na zahradě, a v létě jsme nejeli ani na dovolenou.

Co se týče trénování, tak mě covid-pauza vlastně nezasáhla, protože v září 2019 jsem byl odvolán z postu trenéra Dubňan a jaro 2020 se už netrénovalo.

V rodině s těžším průběhem ho v říjnu prodělala moje švagrová a můj tchán, o kterého jsme se s manželkou starali opravdu ve dne v noci, a to 24hodin denně čtrnáct dnů. Sami jsme asi odolní, protože přes tento kontakt jsme ho nedostali a zatím se nám vyhnul.

Ale pár kamarádů nám bohužel i vzal. Nicméně neustálé šíření strachu v médiích už mně začíná vadit.

*** Fotbalistou jsi byl od malička, nebo v tvém případě jsi se rozhodoval mezi vícero sporty? A kdo tě k fotbalu přivedl?**

Fotbalista jsem od dětství, v té době byl v Hodoníně jedním z dostupných sportů právě fotbal, ke kterému mě přivedl můj otec František, který působil v mládežnickém fotbalu jako vedoucí mužstva. Fotbal hraju od sedmi let, kdy jsem začínal na škváře "U Červených domků" v Hodoníně s Romanem Pelíškem, Milanem Ku-

Milan Bidmon miluje slunce, vodu a pražskou Slavii – je to zřejmé i z tohoto snímku.

lykem, Igorem Matuškem a spoustou dalších, kteří se už ale fotbalu nevěnují.

*** Jsi známý zejména v našem regionu, ale nedostal jsi se za hranice, mám na mysli Rakousko, kde zkusilo sportovní štěstí několik hráčů z Hodonínska – nemrzí tě to s odstupem času?**

Abych pravdu řekl, tak mě to nikdy ani nenapadlo: jsem

patriot a v době, kdy se mohlo hrát venku, už jsem měl rodinu, a hodinové dojíždění na tréninky nepřicházelo v úvahu. Takže mě vlastně nemá ani co mrzet.

*** Kde se ti jako hráči nejlépe dařilo, na které angažmá naopak zrovna dobře nevzpomínáš a proč?**

Dařilo se mi v žácích v Hodoníně a v mužích v Miloticích, kam jsem přestoupil v roce 1992 po svatbě se svojí ženou Gabrielou, která je vnučkou velkého fanouška Sparty, velkého pana hospodského a v neposlední řadě i fotbalisty Josefa Karašínského. V Miloticích jsme vykopali, já ještě jako gólman, postup z okresu do 1. B třídy a jako trenér jsem postupoval z 1. B třídy do 1. A třídy... Byla tam skvělá parta a já se vsadil, že když budeme po podzimu v tabulce první, přeběhnu hřiště na lyžích! Kluci to nakonec dali, tak jsem musel plnit sázku, která je ke shlednutí na YouTube pod názvem Tréňa plní sázku.

A nehorší angažmá bylo v Ratíškovcích, protože tam nebyli lidé, kteří by do očí řekli – "Poď jsem, to a to se nám nelíbí, s problémem za

mnou nikdy nepřišli a vše řešili za mémi zády a čekali na mou chybu, která přišla při remíze doma s Dražovicemi. Dlouho jsem tam zvažoval, že odstoupím, že v takové atmosféře se prostě koučovat nedá a nakonec se mě zbavili oni!

*** Víš o tobě, že jsi si v roli trenéra v Miloticích způsobil velmi nepříjemné zranění, které tě vyřadilo na téměř rok a půl z normálního života. Kdy a co se ti vlastně stalo?**

Zrovna v těchto dnech mám 15. výročí. Na tréninku, přesně 6. října 2006, mně při bagu přišlápl Radek Zajíc nohu na balon tak nešťastně, že mně zlomil holeň a rozdrtil kotník – byla to těžká únavová zlomenina, kterou okamžitě museli operovat a osm měsíců jsem byl jen o berlích, dalších osm měsíců následovala rehabilitace, ale do plného zdraví jsem se bohužel už nikdy nevrátil.

*** V současné době trénuješ tým Milotic, který hraje krajskou 1. A třídu (skupina B) a po sedmi zápasech držíte střed tabulky, tedy sedmou pozici. Jaká je se hrou Milotic v tomto ročníku u tebe spokojenost a prozrad' cíle týmu pro sezonu 2021-2022?**

Do Milotic jsem se vrátil po sedmi leté pauze k týmu, který prošel velkou obměnou, kde zkušenější hráči jako jsou Peter Vaško, Jozef Gergel, Radek Zajíc a Ján Jankovič skončili, a teď mám v týmu mladíky, které znám ještě jako mimina, jako třeba David Antoš, Jindřich Nedědický a další. Tým doplnili noví hráči a velký podíl na tomto má Radek Kundrata-Soze (Soze je jeho prezdivka – pozn. red.), který je velkou oporou. Zatím se pořád sehráváme a naším cílem je vyhnout se sestupovým příčkám a držet se ve středu tabulky, což se nám zatím daří, ale momentálně nás bohužel sužuje velká marodka.

*** Navíc jako kouč Milotic máš v týmu i svého mladšího syna Michala, který hraje v záloze. Jak z lavičky řešíš případnou nespokojenost s jeho výkonem v nějakém zápase, neboť přece je to celkem nezvyklé koučovat vlastního syna?**

Michal se stal nejdříve hráčem Milotic a teprve potom jsem já nastoupil jako trenér.

Jeho trenérem už jsem byl v žácích a potom v Dubňanech, a vždycky jsem ho bral a beru jako ostatní hráče, i když to někteří mohou vnímat třeba jinak. V Miloticích jsem s ním zatím nespokojený ještě nebyl, protože odehrál jen dva zápasy a zranil se, takže situace, že bych musel řešit nějaký jeho prohřešek, ještě nenastala.

*** Tvůj starší syn v současné době chytá "jen" za Čejč základní, tedy 3. třídu. Co by jsi k tomu řekl?**

Petr si našel novou práci v Brně, kam se i s přítelkyní odstěhovali a brzy čekají rodinu, takže ze mě bude dědeček! Jsem vlastně rád, že se aspoň takhle k fotbalu vrátil. Slíbil Čejčův pomoc a to se mu zatím daří. Prošel si Hodonínem, Šardicemi a Rohatcem, kde si způsobil vleklé zranění kolene, které ho vyřadilo na dlouhou dobu ze hry a pak byl součástí vzniku nového B týmu Hodonína pod vedením Vladimíra Malára.

*** Jsi velkým fanouškem fotbalistů Slavie Praha a hokejistů SHK Hodonín. Co říkáš na vystoupení pražské Slavie v naší lize a vůbec v Evropě a jak se těšíš na další druholigovou sezonu Drtičů ve skupině Východ (rozhovor jsme připravovali na začátku**

Na momentce je zachycený Milan Bidmon z pouličního fotbalového turnaje v Miloticích, který se tam konal v roce 2010.

čtvrtého zářijového týdne, tedy v čase, kdy Drtiči ještě do nové sezony nevstoupili - pozn. red.)?

Co se týče Slavie, tak si myslím, že v Evropě si dokázali udělat velké jméno a reklamou celému Česku, v naší lize patří k nejlepším týmům. Mají kvalitní hráče a trenéra, který to má v hlavě srovnané. K SHK Hodonín asi tolik: pokud mám čas, tak na ně vždycky zajdu, moje neterť chodí už sedm let s hokejistou Davidem Janásem, takže fandit musím (smích), ale fandil jsem jim vždycky.

*** I tebe se jako člověka, co se v podstatě celý dosavadní život pohybuje kolem kopané, ptám: co říkáš na situaci v současné vedení FAČR, když loni na podzim padl bývalý místopředseda Roman Berbr a všichni očekávali (jí), že fotbal u nás se tak definitivně očistí. Jak to vidíš ty?**

Myslím, že je dobře, že tyto změny nastaly a věřím, že k něčemu nakonec budou. Celou kauzu jsem sledoval a držel jsem palce Tondovi Kordulovi (současný předseda OFS Hodonín – pozn. red.).

Jestli se ale něco změní a očistí fotbal, to ukáže až čas!

Milan Bidmon se syny Petrem (vlevo) a Michalem (vpravo) v jeho často vyhledávaném Thajsku.

Jako kouč je Milan Bidmon hodně impulzivní, na lavičce v klidu nevydrží.

(Foto: soukromý archiv Milana Bidmona – 5x)

MALÝ OSOBNÍ DOTAZNÍK:

NAROZENÝ: V Hodoníně 24. listopadu 1967

RODINA: Manželka Gabriela, synové Petr (29) a Michal (24)

POVOLÁNÍ: Řidič

ZÁJMY, KONÍČKY: Fotbal - to je můj kůň už 47 let a vůbec sport aktivně i pasivně, díky covid-pauze jsem se našel v zahradničení

KTERÉMU SPORTOVNÍMU KLUBU A PROČ FANDÍM: Jsem srdcem Slávista a té fandím hlavně proto, že v mém mládí byli většinou kluci Spartani a já se chtěl odlišit

OBLÍBENÉ JÍDLO, PITÍ: Ondráš a dobré pivo

CO NAOPAK NEMUSÍM: Nemám rád dušenou mrkev s hráškem

OBLÍBENÝ HEREC, HEREČKA: Miroslav Donutil, Ondřej Vetchý, ze starých pak Vlasta Burian, Hodoňáčka Petra Hřebíčková

OBLÍBENÝ FILM, SERIÁL: Mám rád Přes prsty, Bezva ženská na krku a samozřejmě Okresní přebor

OBLÍBENÝ ZPĚVÁK, ZPĚVAČKA, SKUPINA: Karel Gott, Kabát, Argema, Lucie Bílá

OBLÍBENÝ SPISOVATEL, KNIHA: Z knih čtu ty o životech sportovců

OBLÍBENÉ NOVINY, ČASOPISY: Díky internetu už teď nic nekupuju, ale dřív to bylo klasické Slovácko, pak NOVÉ SLOVÁCKO a z časopisů měsíčník Hattrick

OBLÍBENÉ MĚSTO, ZEMĚ: Miluju Chorvatsko a tam obec Promajnu, pak se mi líbí Thajsko, které jsem už párkrát navštívil a samozřejmě Česko

OBLÍBENÝ SPORT: Fotbal

OBLÍBENÉ AUTO: Škoda

OBLÍBENÉ ČÍSLO: 8

OBLÍBENÁ BARVA: Modrá

OBLÍBENÁ KVĚTINA: Růže

OBLÍBENÉ ZVÍŘE: Pes

CO MNĚ ZTRPČUJE ŽIVOT: Ilbost lidí

ŽIVOTNÍ MOUDRO ČI MOUDRA: Je mi jedno, co si o mně druzí povídají, je mi jedno, co si o mně každý myslí, nežiju totiž pro každého, ale žiju pro ty, které mám rád a oni mají rádi mě!

HUDECKÝ DEN V HRUBÉ VRBCE ZKOMPLIKOVAL DĚŠŤ

HRUBÁ VRBKA - Jako vzpomínku na dva významné legendární hrubovrbecské primáše Joženu Kubíka a Jana Ňorku, se uskutečňuje v plovíně září uprostřed obce v areálku před historickou zvoničkou „pod lipama“ folklorní pořad - Hudecký den. Letošní, v pořadí už devátý

ročník, zkomplikovala dešťová přeháňka, která byla nakonec příčinou opožděného plánovaného začátku. Po půlhodinovém odkladu vysvitlo sluníčko a rozběhl se připravený program ve kterém se představily: Cimbálová muzika Matěje Kůrečky ze Starého Poddvorova, Hornácká

cimbálová muzika Marka Potěšila z Lipova, Hornácká cimbálová muzika Kubíci s primášem Petrem Kubíkem, Hrubovrbecská cimbálová muzika s primášem Vitem Práškem, Vrbecký mužský a ženský sbor a jeho sólisté, Jaroš Hrbáč, Eva Tučková a děti ze souboru Krahulíček. Průvod-

niho slova se tradičně ujal místní zpěvák, vypravěč a muzikant v jedné osobě Jiří Miškeřík. Mezi přítomnými diváky byl i senátor za hornácký region Josef Bazala, který je mimo jiné i známým folkloristou ze Starého Města, zpěvákem a tanečníkem. „Milé bylo, že se mi podařilo pře-

svědčit pana senátora, aby přišel na pódium, zazpíval a zaverboval. Po skončení programu se s muzikanty ještě chvíli zdržel a zazpíval si i několik sad hornáckých sedláckých. O Hudecký den se z Brna zajímal také profesor Dušan Holý, se kterým jsem byl v telefonickém kontaktu. Zajímalo

ho, kdo se zúčastnil a jak vše probíhalo. Pokud to jeho zdraví dovolí, rád bych ho v příštím roce pozval na jubilejní desátý ročník,“ poznamenal pro NOVÉ SLOVÁCKO Pavel Gráf, hlavní organizátor vydařené akce, starosta Hrubé Vrbky.

(Text a foto: av)

S hosty z Podluží, s Cimbálovou muzikou Matěje Kůrečky, zazpíval hrubovrbecský rodák Jaroslav Hrbáč.

Hornácká cimbálová muzika Kubíci přináší do svých vystoupení svůj typický muzikantský projev.

Skvělá sólová zpěvačka z Hrubé Vrbky Eva Grombířová sice na pódium nevystupovala, ale hudecké dvojici s velkým primášem Petrem Kubíkem (vpravo) zazpívala písničku s otázkou, zda ji znají.

Slovem i zpěvem provázel pořad místní Jiří Miškeřík. Na pódium čeká na vystoupení Hornácká cimbálová muzika Marka Potěšila.

Závěr programu patřil za doprovodu HCM Marka Potěšila společnému zpěvu v podání domácích sborů žen a mužů.

INZERCE

TRIKOLORA **SVOBODNÍ** **SOUKROMNÍCI**

U nás, na Jižní Moravě, nejlépe víme, jak se máme. A co dělat, abychom se měli ještě lépe. Nemusí nám to nikdo nařizovat a lajnovat!

Jsmo i pro zachování České koruny.

Náš hlas, necht' má stejnou váhu jako kterýkoliv jiný. Tak jednoduché to je.

František

Kpt. František Ondruš

Kandidát č. 7
na kandidátce JMK

VOLTE Č.

8

pravozit.cz

Zadavatel / zpracovatel: Trikolora Svobodní Soukromníci

Tradiční rodinná pražirna kávy

Coffee Dream

Petr Matušů, Náměstí sv. Ondřeje 23,
Uherský Ostroh, 687 24
Tel: 601 327 277, 702 179 353
www.coffeedream.cz
www.prazena-kava.eu

OTEVŘENO PO - PÁ: 9:00-13:00 14:00-17:30

SO - NE: ZAVŘENO

PŘEDSTAVUJE KÁVY MĚSÍCE
ŘÍJEN

RWANDA
MUSASA DUKUNDE

BRAZILIE MOGIANA BELLA GIANA NY2

ÚČETNICTVÍ - tel.: 606 272 965

mzdy, DPH, DE, nevydělečné org., spolky, sdružení ...